

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Davioro-Lux”, succesorul de drepturi al Întreprinderii Mixte Moldo-Italienne „Compino” Societate cu Răspundere Limitate, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte Moldo-Italienne „Compino” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Cherman Constantin cu privire la excluderea din asociați și repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 19 aprilie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Cherman Constantin, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, casată hotărîrea Judecătoriei Leova din 05 mai 2015 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă,

c o n s t a t ă :

La data de 30 mai 2014, ÎM Moldo-Italiană „Compino” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cherman Constantin cu privire la excluderea din asociați și repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a invocat că Cherman Constantin este asociat al ÎM Moldo-Italienne „Compino” SRL, deținând 1,0 % din capitalul social al întreprinderii.

Prin procesul-verbal al adunării de constituire și alegere a administratorului din 26 decembrie 2005, Cherman Constantin a fost numit administrator al ÎM Moldo-Italienne „Compino” SRL.

Ulterior a fost stabilit că pîrîtul Cherman Constantin, fiind administrator a livrat bunuri ale ÎM Moldo-Italienne „Compino” SRL către alte persoane fizice și juridice și a scos sume de bani în numerar de pe contul întreprinderii în lipsa unei baze juridice.

Indică reclamantul că la data de 18 august 2008, a înaintat o cerere către procurorul raionului Leova cu privire la pornirea urmăririi penale, pe faptul că

Cherman Constantin, fiind administrator al ÎM Moldo-Italiane „Compino” SRL, prin falsificarea de documente, a sustras bunuri și surse financiare în sumă de 650 426 lei și a pricinuit întreprinderii un prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Iar la data de 03 august 2010 pe cazul dat a fost începută urmărirea penală în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, de la care, însă, bănuitul Cherman Constantin se eschiva și la data de 17 octombrie 2012 a fost înștiințat că cauza penală este încetată.

Menționează că în ordonanță de încetare a cauzei penale a fost indicat că conform Raportului de expertiză contabilă nr. 2287 din 28 octombrie 2011, Cherman Constantin a gestionat suma de 1 204 117 lei din mijloacele ÎM Moldo-Italiane „Compino” SRL, astfel, fiind decontate 337 212,61 lei, soldul creanței fiind de 866 904 lei.

Totodată, invocă reclamatul că prejudiciul cauzat de Cherman Constantin se demonstrează și prin actul privind rezultatele reviziei interne a perioadei de activitate 2006-2007, iar potrivit confirmării de audit întocmit de SRL „Linara-Audit” în baza contractului din 20 octombrie 2008, cheltuielile financiare nejustificate de administratorul ÎM Moldo-Italiane „Compino” SRL Cherman Constantin constituie 715 028 lei.

Solicită excluderea lui Cherman Constantin din asociați cu 1,0% al ÎM Moldo-Italiane „Compino” SRL și repararea prejudiciului material în sumă de 715 208 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Leova din 05 mai 2015 acțiunea a fost admisă, fiind exclus Cherman Constantin din asociat cu 1,0% al ÎM Moldo-Italiane „Compino” SRL, și încasat din contul lui Cherman Constantin în beneficiul ÎM Moldo-Italiană „Compino” SRL prejudiciul material în sumă de 715 028 lei, și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 21 450,84 lei.

Prin încheierea Judecătorei Cahul din 17 noiembrie 2015 a fost admisă cererea lui Cherman Constantin privind repunerea în termen a apelului și repus în termen apelul declarat de Cherman Constantin, prin intermediul avocatului Miroslav Cauș, împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 193-195).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 19 aprilie 2016 a fost admis apelul declarat de Cherman Constantin, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel stabilind că la judecarea pricinii în prima instanță, pîrîtul Cherman Constantin nu a participat și nu a invocat omiterea termenului de prescripție la depunerea cererii de chemare în judecată, a remarcat că în apelul declarat Cherman Constantin a invocat omiterea de către ÎM Moldo-Italiană „Compino” SRL a termenului de prescripție extinctivă în interiorul căruia urma să fie înaintată acțiunea și a concluzionat că Colegiul judiciar urmează să respingă acțiunea.

Astfel, cu referire la prevederile art. 271, 267 alin. (1), 272 alin. (1) și art. 154 alin. (1) Cod civil, care reglementează aplicarea prescripției extinctive, termenul general de prescripție extinctivă, începutul curgerii termenului de prescripție extinctivă și excluderea asociatului societății cu răspundere limitată, instanța de apel a reținut că termenul de intentare a acțiunii privind excluderea asociatului și

privind repararea prejudiciului cauzat de administrator societății ÎM Moldo-Italiană „Compino” SRL a început să curgă din data comiterii fraudei.

Iar, cu referire la Confirmarea de audit întocmită în anul 2008 de „Linara-Audit” SRL, în urma controlului de audit efectuat la ÎM Moldo-Italiană „Compino” SRL pentru perioada 01 ianuarie 2006 - 31 octombrie 2007 invocată de reclamant în confirmarea prejudiciului cauzat de Gherman Constantin, instanța de apel a remarcat că, fraudele au fost comise de Cherman Constantin în perioada 01 ianuarie 2006 și pînă la 31 octombrie 2007, însă acțiunea în instanța de judecată a fost depusă la 30 mai 2014, adică peste termenul de prescripție extinctivă.

În acest context, instanța de apel a apreciat critic argumentele ÎM Moldo-Italiane „Compino” SRL precum că la 18 august 2008 a înaintat o cerere către procurorul raionului Leova cu privire pornirea urmăririi penale pe faptul însușirii mijloacelor întreprinderii în sumă de 715500 lei de către Cherman Constantin, iar dreptul la acțiune s-a născut doar după pronunțarea încheierii Judecătoreiei Leova din 19 decembrie 2012, prin care a fost anulată ordonanța procurorului raionului Leova din 12 noiembrie 2012 cu privire la reluarea urmăririi penale în privința lui Cherman Constantin.

Iar, sub aspectul dat a conchis că potrivit art.76 alin.(4) din Legea nr.135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, dreptul de a înainta acțiunea privind repararea prejudiciului cauzat de către administrator aparține societății și asociaților, iar prescripția privind repararea prejudiciului este de 3 ani de la data comiterii fraudei.

La data de 12 iulie 2016, SRL „Davioro-Lux”, succesorul de drepturi al ÎM Moldo-Italiane „Compino” SRL, a declarat recurs împotriva deciziei instanțe de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel, nu a luat în considerație circumstanțele de fapt ale cauzei, expuse în cererea de chemare în judecată și fără careva temeuri juridice a ajuns la concluzia omiterii termenului de prescripție la înaintarea acțiunii.

Totodată, indică recurentul că instanța de apel contrar prevederilor art. 390 alin. (2) CPC, nu a indicat în decizia adoptată motivele de respingere a acțiunii, iar, aplicînd prescripția fără a examina fondul cauzei a încălcat prevederile art. 271 Cod civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din materialele copia deciziei instanței de apel din 19 aprilie 2016, a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces prin scrisoarea nr. 05-2a-1271-24092015 din 03 iunie 2016, (f.d. 232 Vol. I).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul SRL „Davioro-Lux”, s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 12 iulie 2016 în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Davioro-Lux” este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Davioro-Lux” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Sub acest aspect, Completul apreciază critic și argumentele recurentului cu referire la faptul că instanța de apel contrar prevederilor art. 271 Cod civil a aplicat prescripția fără a examina fondul cauzei.

Or, atunci când instanța de judecată va respinge acțiunea în temeiul unei explicații procedurale, inclusiv ca tardivă, hotărîrea nu va conține concluzii ce țin de soluționarea fondului nemijlocit, întrucît abordarea fondului cauzei este inoportună, cu atît mai mult că reieșind din prevederile art. 113 alin. (1) și (2) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător), iar cererile și documentele depuse după expirarea termenului de procedură nu degreveză de îndeplinirea obligației procedurale.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Cu atît mai mult cu cît, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Davioro-Lux” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Davioro-Lux” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Davioro-Lux”, succesorul de drepturi al Întreprinderii Mixte Moldo-Italienne „Compino” Societate cu Răspundere Limitate, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță